

Röd snö

Raubtier

Skuggor syns i månens sken
I djupsnön irrar fyra ben
Den ene kraxar ondsint hat
Den andra cirklar desperat
En bitter tår, en kylig blick
En beskhet i ett giftigt stick
Handen hårt kring skaftet höll
Den ena skuggan bruten föll

Den enes död, den andres dåd
När ingen kunnat visa nåd
Den enes blad den andre drog
Och stack så att den förste dog
Man sökte då, man söker den
Den ene av de båda män
Som under månljus någonstans
Var part i denna dödens dans

Röd snö
Röd snö
Röd snö
Röd snö

En djup och sorglig avgrund dväljs i djupet av hans själ
Som suktande av hunger gör sin bärare till träl
Den växer liksom röta om den en gång slagit rot
Och bränner liksom feber den som icket står emot

Det finns ej något motgift om den en gång sugit luft
Den krossar fröjd och lycka och den kväver sunt förnuft
Den har ej några gränser, den vill se hur bröder dö
Den besudlar andens renhet liksom blodet färgar snö

Vad stred de om, vad stred de för?
I kamp som dräper och förgör
Den ene har ej något kvar
Av det som nu den andre har
En har livet, en har dött
Där blodet runnit varmt och rött
En har mistat liv och guld
Den andre vunnit evig skuld

Röd snö
Röd snö
Röd snö
Röd snö